

saadanne Besætninger ikke maa fremstilles til Auktion over sammenbragte Dyr. Men samtidig stryger man Slutningsbestemmelsen i samme Paragraf i den gældende Lov, Bestemmelsen om, at Dyrene ikke maa bringes til Markeder og Dyrskuer, uden at det anmeldes for den tilsynsførende Dyr læge ved Dyrskuet eller Markedet, at de kommer fra Besætninger med smitsom Kastning. Denne Bestemmelse er strøget, men den om Auktion er opretholdt, og jeg er her ganske enig med det ærede Medlem Hr. J. P. Jensen; jeg forstaar heller ikke denne Inkonsekvens.

Men hvorledes vil den højtærede Landbrugsminister overhovedet faa noget som helst ud af dette Lovforslag i Retning af Begrænsning af Sygdommen? Man henviser til, at Statistikken viser, at der har fundet en uforholdsmæssig Brug af Dyr læger Sted; der er kaldt paa Dyr lægen i mange flere Tilfælde, end der var Rimelighed for, Antallet af de Tilfælde, hvor der har fundet Undersøgelse Sted, uden at der er konstateret smitsom Kastning, er meget stort og stadig voksende. Ja, men det er da kun glædeligt, at Landbrugerne nu er paapasselige, at de, saa snart de har Mistanke om, at der findes smitsom Kastning i deres Besætning, anmelder dette og lader det undersøge. Det er da kun glædeligt, at de har benyttet Lovens Bestemmelser. Og ligesaa er det kun glædeligt, at det i saa mange Tilfælde ikke har vist sig at være den Farsot, som man fra alle Sider er saa ængstelig for. Dernæst viser Statistikken endvidere, at Udbredelsesprocenten har været omtrent stationær. Der er ikke en stadig Vækst i den smitsomme Kastnings Udbredelse, den er maaske ikke reduceret, men den er heller ikke forværret her i Landet. Men tror den højtærede Landbrugsminister ikke, at Farsoten vil brede sig i foruroligende Grad, i det Øjeblik derslet ikke er nogen virksom Retshaandhævelse, nogen Bestemmelse, der sikrer, at disse Forbud i hans § 1 overholdes, bliver effektive. Det er der nemlig ikke, for Bestemmelsen i § 18 kommer jo slet ikke til at virke, af den simple Grund, at saa længe der ikke har fundet Anmeldelse Sted om den smitsomme Kastning, kan Bøde- og Erstatningsbestemmelserne praktisk talt ikke træde i Kraft. Hvis Paragraffen føres igennem i den her foreslaaede Skikkelse, vil det yderligere betyde, at ved Køb af Kreaturer vil hele Risikoen for, at disse Kreaturer kommer fra Besætninger med smitsom Kastning, og der derved i Køberens Besætning kan indføres smitsom Kastning, i Virkelig-

heden blive lagt over paa Køberen. Risikoen for smitsom Kastning vil her efter gaa fra Sælgeren over paa Køberen. Jeg ved for øvrigt ikke, hvorledes Forholdet er mellem Dyr lægerne og Landbrugsministeriet, det fremgaar ikke af Motiverne, men i det Tilfælde Sælgeren har gjort Anmeldelse til Dyr lægen og forlangt Undersøgelse, skal Dyr lægen saa meddele Landbrugsministeriet, naar der er konstateret smitsom Kastning, og saa henstille til Landbrugsministeriet at fastsætte det Tidsrum, som nævnes i Landbrugsministerens Forslag, eller hvornaar træder Landbrugsministeren i Aktivitet med Hensyn til den smitsomme Kastning? Altsaa: i den Form, Bestemmelsen har faaet, kommer Risikoen til fortrinsvis at paahvile Køberen. Nu kan man godt sige, at for den, der køber fra en stor Gaard, bør det, hvis han er praktisk Landmand, ligge nær at spørge, om der ikke er smitsom Kastning. Men det er blot ikke altid praktiske Landmænd, der køber, og det er ikke altid, de køber fra store Gaarde, hvor smitsom Kastning hører til Dagens Orden. Der er mange smaa Ejendomme, heldigvis, hvor der ikke er smitsom Kastning, og der er mange andre, der køber Kreaturer, end praktiske og erfarne Landmænd. Det kan f. Eks. tænkes ved Arveskifte, at en Arving, som ikke er praktisk Landmand, overtager en Gaard, og efter at han har overtaget Besætningen til en bestemt Vurdering, konstateres det, at der er smitsom Kastning, endda i en uhyggelig Udbredelse. Saa skulde han ikke have Krav paa Erstatning og Godtgørelse af Arveboet, i hvilket han har købt Besætningen! Det vilde dog være ganske urimeligt. Saa galt er det da heller ikke, at man overhovedet bør bygge paa den Forudsætning som det normale, at der er smitsom Kastning i en Besætning, og at Risikoen derfor maa være Køberens. Man maa gaa ud fra som det normale, at der ikke er smitsom Kastning, og Risikoen for, at der er det, maa virkelig hvile paa Ejeren i de Tilfælde, hvor der har været grundet Formodning om, at der forelaa smitsom Kastning. At han saa ikke har ladet det undersøge, hvor det var hans Pligt, ja, det ændrer ikke Forholdet; saa bliver det efter den gældende Lov ham, der bliver erstatningspligtig. Men her, hvor der ingen Anmeldelsespligt er, og ingen Pligt er for ham til at overholde bestemte Forskrifter fra en Dyr læge, vil Resultatet blive, at der ingen virksom Retshaandhævelse kan finde Sted overfor den Ejer, der har grundet Formodning om, at der er smitsom Kast-